

Άρθρον 117 του νόμου ΣΙΒ' του 1892

περί δημοσίου λογιστικού.

Διὰ πᾶσαν εἰσπραξίν (οἱ εἰσπράκτορες) ὀφείλουν νὰ ἐκδίδουν ἀποδεικτικὸν ἐκκοπτόμενον ἀπὸ βιβλίον διπλοτύπων, τὸ ὁποῖον χρησιμεύει καὶ ὡς βιβλίον ταμείου· τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦτο ἐπιδίδεται καὶ ἂν δὲν ᾔθελε ζητηθῇ ἀπὸ τὸν πληρωτὴν.

Άρθρον 8 τοῦ Νόμου „ΒΡΗ“ τῆς 21 Δεκεμβρίου 1892.

Μόνον δυνάμει ἀκριβοῦς ἀντιγράφου φορολογικοῦ καταλόγου, εὐκρινῶς ὀρίζοντος τοὺς ὀφειλέτας καὶ τοὺς εἰσπραξιμῶν φόρους καὶ δυνάμει ρητῆς τοῦ ἀρμοδίου Ταμίου ἢ Ὑποταμίου ἐντολῆς περὶ τῆς ὑπὸ ὠρισμένου εἰσπράκτορος εἰσπράξεως, ἐπιτρέπεται τοῖς δημοσίοις εἰσπράκτοσιν ἢ εἰσπραξίαις δημοσίων δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ἐσόδων.

Τὴν εἰσπραξίν ταύτην βεβαίωσι πάντοτε ὁ εἰσπράκτωρ διὰ τῆς ὑπογραφῆς του ἐπὶ τοῦ στελέχους τοῦ διπλοτύπου εἰσπράξεως καὶ ἐπὶ τοῦ εἰς τὸν φορολογούμενον διδομένου ἀποσπάσματος.

Πᾶς φορολογούμενος, ἡ ὁ κατ' ἐγγράφον ἢ προφορικὴν ἐντολὴν ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ, πληρώνων τοὺς φόρους του δικαιούται νὰ βεβαιώσῃ τὴν πληρωμὴν διὰ τῆς ὑπογραφῆς του ἐπὶ τοῦ στελέχους τοῦ βιβλίου εἰσπράξεως, καὶ νὰ βεβαιωθῇ, ἂν ἄλλῳ ὡς τοσούτον, ὅς ζητεῖται, σημειοῦται ἐν τῷ καταλόγῳ τὸ χρέος του, ἂν ἐδόθη ρητὴ περὶ τῆς εἰσπράξεως τὴν ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ταμίου ἢ Ὑποταμίου παραγγελία καὶ ἂν τὸ διπλότυπον βιβλίον εἰσπραξεως εἴνε τελεωρημένον καὶ ἐσφραγισμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐὰν ὁ φορολογούμενος ἢ ὁ ἀντιπρόσωπός του δὲν ᾔδυνήθη, μὴ γινώσκων γραφὴν ἢ ἀπέφυγεν ὅπωςδήποτε νὰ βεβαιώσῃ τὴν πληρωμὴν διὰ τῆς ὑπογραφῆς του, ὀφείλει ὁ εἰσπράκτωρ μετ' ἐνὸς μᾶκρυνος νὰ πιστοποιήσῃ τοῦτο ἐπὶ τοῦ στελέχους τοῦ βιβλίου εἰσπράξεως.

Δημόσιοι εἰσπράκτορες, εἰσπράττοντες φόρους ἢ ἄλλα ἐσοδα ἀνευ καταλόγου συντεταγμένου κατὰ τὰ ἀνωτέρω, καταδικάζονται ποινικῶς ἐπὶ καταπίεσει καὶ ὡς ἔνοχοι ὑπεξαίρεσεως.

Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑπόκεινται οἱ τε δημόσιοι εἰσπράκτωρ καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ στελέχους ὑπογράφας μάρτυς, ἂν ἀποδειχθῇ ὡςδήποτε ἀπαιτῶντα μεταξὺ τοῦ στελέχους τοῦτου καὶ τοῦ ἐξ αὐτοῦ ἀποκοπέντος διπλοτύπου εἰσπράξεως.

Διάταγμα ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1893.

Άρθρον 1. Ἡ ἰσχὺς τοῦ άρθρου 8 τοῦ Νόμου „ΒΡΗ“ τοῦ 1892 περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων περὶ ταμείων ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς 1 Δεκεμβρίου 1894.

Άρθρον 2. Τὰ διπλότυπα εἰσπράξεως τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων τῶν ταμείων καὶ ὑποταμείων ἔχουσι τὸν κάτωθι σημειούμενον τύπον, ριθμοῦντα διὰ σφραγίδος, ἐντύπους ἐχούσης αὐξήσας ἀραβικοὺς ἀριθμούς, μεταξὺ δὲ τῶν δύο στελεχῶν καὶ τῶν δύο ἀποσπασμάτων διπλοτύπων σφραγίζονται δι' ἐτέρας σφραγίδος, ὁμοίας πρὸς τὴν σφραγίδα τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν σὺν τῇ προσθήκῃ γύρου, ἐφ' οὗ ἔσεται κεκαρραγμένον εἰς τέσσαρα μέρη, ἐξ ἑσού ἀπέχοντα, δι' ἀραβικῶν ἀριθμῶν τὸ χρονολογικὸν ἔτος καθ' ὃ γίνεται ἡ σφραγίσις.

Ἡ σφραγίσις γίνεται οὕτως ὥστε ἕκαστον τῶν μερῶν τῆς σφραγίδος νὰ συμπίπτῃ πρὸς ἑκάστην τῶν τεσσάρων γωνιῶν, τῶν δύο στελεχῶν καὶ τῶν δύο ἀποσπασμάτων τῶν διπλοτύπων εἰσπράξεως καὶ νὰ ἐκτυπῶνται τὸ χρονολογικὸν ἔτος.

Τὰ βιβλία τῶν διπλοτύπων εἰσπράξεως μονογραφοῦνται κατὰ τὸ ἄρθρον 195 τοῦ Νόμου „ΒΙΒ“ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ.

Άρθρον 3. Ὅσάκις ἡ πληρωμὴ τῶν ὀφειλομένων ἐσόδων γίνεται κατὰ τὴν παράγραφον τρίτην τοῦ άρθρου 8 τοῦ Νόμου δι' ἀντιπροσώπου τοῦ ὀφειλέτου, ὁ εἰσπράκτωρ ὀφείλει νὰ μνημονεύσῃ ἐπὶ τοῦ στελέχους καὶ τοῦ ἀποσπάσματος τὸν τε ὀφειλέτην καὶ τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ δι' οὗ γίνεται ἡ πληρωμὴ.

Άρθρον 4. Οὔτε εἰς τὰ στελέχη οὔτε εἰς τὰ ἀποσπάσματα τῶν διπλοτύπων εἰσπράξεως τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων ἐπιτρέπονται χάσματα, παρεισγرافαὶ ἢ ξέσματα· ἂν δὲ συμβῇ λάθος τι, διορθοῦται διὰ νέας ἐγγραφῆς, ἡς τὴν ἀκριβείαν βεβαιούσιν ὅτε εἰσπράκτωρ καὶ ὁ πληρωτὴς, ἡ ὁ ἀντιπρόσωπός του.

Τὰ πληρωθέντα ποσὰ πρέπει νὰ βεβαιῶνται καὶ ὀλογράφως καὶ δι' ἀριθμητικῶν χαρακτῆρων εἰς ἀμφοτέρω τὰ μέρη.

Άρθρον 5. Πᾶσα ἄλλη ἐντύπος ἢ χειρόγραφος ἀπόδειξις εἰσπράκτορος δὲν θεωρεῖται ἰσχυρὰ πρὸς βεβαιώσιν εἰσπράξεως πληρωθέντων δημοσίων ἢ δημοτικῶν ἐσόδων ἢ ἄλλων δικαιωμάτων οὔτε ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν κατὰ τοῦ δημοσίου.

Άρθρον 6. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰ ὑπὸ τῶν ὑποταμιῶν διὰ διπλοτύπων εἰσπραττόμενα ἐσοδα, ἀντικαθισταμένων τῶν λέξεων „δημοσίου εἰσπράκτορος“ διὰ τῆς λέξεως „Ὑποταμείου“.

Ἄρθρον 117 τοῦ νόμου ΣΙΒ' τοῦ 1892

περὶ δημοσίου λογιστικοῦ.

Διὰ πᾶσαν εἰσπραξίν (οἱ εἰσπράκτορες) ὀφείλουν νὰ ἐκδίδουν ἀποδεικτικὸν ἐκκοπτόμενον ἀπὸ βιβλίον διπλοτύπων, τὸ ὅποιον χρησιμεύει καὶ ὡς βιβλίον ταμείου· τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦτο ἐπιδίδοται καὶ ἂν δὲν ᾔθελε ζητηθῇ ἀπὸ τὸν πληρωτὴν.

Ἄρθρον 8 τοῦ Νόμου ΒΡΗ' τῆς 21 Δεκεμβρίου 1892.

Μόνον δυνάμει ἀκριβοῦς ἀντιγράφου φορολογικοῦ καταλόγου, εὐκρινῶς ὀρίζοντος τοὺς ὀφειλέτας καὶ τοὺς εἰσπραξιμῶν φόρους καὶ δυνάμει ρητῆς τοῦ ἀρμοδίου Ταμίου ἢ Ὑποταμίου ἐντολῆς περὶ τῆς ὑπὸ ὠρισμένου εἰσπράκτορος εἰσπράξεως, ἐπιτρέπεται τοῖς δημοσίοις εἰσπράκτορσιν ἢ εἰσπραξίαις δημοσίων δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ἐσόδων.

Τὴν εἰσπραξίν ταύτην βεβαίωσι πάντοτε ὁ εἰσπράκτωρ διὰ τῆς ὑπογραφῆς του ἐπὶ τοῦ στελέχους τοῦ διπλοτύπου εἰσπράξεως καὶ ἐπὶ τοῦ εἰς τὸν φορολογούμενον διδομένου ἀποσπάσματος.

Πᾶς φορολογούμενος, ἢ ὁ κατ' ἐγγράφον ἢ προφορικὴν ἐντολὴν ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ, πληρόνων τοὺς φόρους του δικαιοῦται νὰ βεβαιώσῃ τὴν πληρωμὴν διὰ τῆς ὑπογραφῆς ἢ ἐπὶ τοῦ στελέχους τοῦ βιβλίου εἰσπράξεως, καὶ νὰ βεβαιωθῇ, ἂν ἄλλῳ τοςοῦτον, δε ζητεῖται, σημειοῦται ἐν τῷ καταλόγῳ τὸ χρέος του, ἂν ἐδόθη ρητὴ περὶ τῆς εἰσπράξεως του ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ταμίου ἢ Ὑποταμίου παραγγελία καὶ ἂν τὸ διπλότυπον βιβλίον εἰσπράξεως εἴνε θετωρημένον καὶ ἐσφραγισμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐὰν ὁ φορολογούμενος ἢ ὁ ἀντιπρόσωπός του δὲν ᾔδυνθῃ, μὴ γινώσκων γραφὴν ἢ ἀπέφυγεν ὅπωςδὲποτε νὰ βεβαιώσῃ τὴν πληρωμὴν διὰ τῆς ὑπογραφῆς του, ὀφείλει ὁ εἰσπράκτωρ μεθ' ἐνὸς μάρτυρος νὰ πιστοποιήσῃ τὸ ἐπὶ τοῦ στελέχους τοῦ βιβλίου εἰσπράξεως.

Δημόσιοι εἰσπράκτορες, εἰσπράττοντες φόρους ἢ ἄλλα ἐσοδα ἄνευ καταλόγου συντεταγμένου κατὰ τὰ ἀνωτέρω, καταδικάζονται πᾶντοτε ἐπὶ καταπίεσει καὶ ὡς ἐνοχοὶ ὑπεξαίρεσεως.

Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑπόκεινται ὅ,τε δημοσίοι εἰσπράκτωρ καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ στελέχους ὑπογράφας μάρτυς, ἂν ἀποδειχθῇ οἱ αὐτοὶ συνωπρία μετὰ τοῦ στελέχους τοῦτο καὶ τοῦ ἐξ αὐτοῦ ἀποκοπέντος διπλοτύπου εἰσπράξεως.

Διάταγμα ἀπὸ 18 Νοεμβρίου 1893.

Ἄρθρον 1. Ἡ ἰσχὺς τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Νόμου ΒΡΗ' τοῦ 1892 περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων περὶ ταμείων ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1894.

Ἄρθρον 2. Τὰ διπλότυπα εἰσπράξεως τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων τῶν ταμείων καὶ ὑποταμείων ἔχουσι τὸν κατωθὶ σημειούμενον τύπον, ριθμοῦντα διὰ σφραγίδος, ἐντύπους ἐχοῦσας αὐξοῦντας ἀριθμικοὺς ἀριθμούς, μετὰ τοῦ δύο στελεχῶν καὶ τῶν δύο ἀποσπασμάτων διπλοτύπων σφραγίζονται δι' ἐτέρας σφραγίδος, ὁμοίας πρὸς τὴν σφραγίδα τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν σὺν τῇ προσυῆχῃ γύρου, ἐφ' οὗ ἐσέται κεχαραγμένον εἰς τέσσαρα μέρη, ἐξ ἑσού ἀπέχοντα, δι' ἀριθμικῶν ἀριθμῶν τὸ χρονολογικὸν ἔτος καὶ ὃ γίνεται ἢ σφράγισις.

Ἡ σφράγις γίνεται οὕτως ὥστε ἕκαστον τῶν μερῶν τῆς σφραγίδος νὰ συμπίπτῃ πρὸς ἑκάστην τῶν τεσσάρων γωνιῶν, τῶν δύο στελεχῶν καὶ τῶν δύο ἀποσπασμάτων τῶν διπλοτύπων εἰσπράξεως καὶ νὰ ἐκτυπῶται τὸ χρονολογικὸν ἔτος.

Τὰ βιβλία τῶν διπλοτύπων εἰσπράξεως μονογραφοῦνται κατὰ τὸ ἄρθρον 195 τοῦ Νόμου ΒΙΒ' περὶ δημοσίου λογιστικοῦ.

Ἄρθρον 3. Ὅσακις ἢ πληρωμὴ τῶν ὀφειλομένων ἐσόδων γίνεται κατὰ τὴν παράγραφον τρίτην τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Νόμου δι' ἀντιπροσώπου τοῦ ὀφειλέτου, ὁ εἰσπράκτωρ ὀφείλει νὰ μνημονεύσῃ ἐπὶ τοῦ στελέχους καὶ τοῦ ἀποσπάσματος τὸν τε ὀφειλέτην καὶ τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ δι' οὗ γίνεται ἢ πληρωμὴ.

Ἄρθρον 4. Οὔτε εἰς τὰ στελέχη οὔτε εἰς τὰ ἀποσπάσματα τῶν διπλοτύπων εἰσπράξεως τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων ἐπιτρέπονται χάσματα, παρεισγραφὰ ἢ ξέσματα· ἂν δὲ συμβῇ λάθος τι, διορθοῦται διὰ νέας ἐγγραφῆς, ἢ τὴν ἀκριβεῖαν βεβαιώσιν ὃ τε εἰσπράκτωρ καὶ ὁ πληρωτὴς, ἢ ὁ ἀντιπρόσωπός του.

Τὰ πληρωθέντα ποσὰ πρέπει νὰ βεβαιῶνται καὶ ὁλογράφως καὶ δι' ἀριθμητικῶν χαρακτῆρων εἰς ἀμφοτέρα τὰ μέρη.

Ἄρθρον 5. Πᾶσα ἄλλη ἐντύπος ἢ χειρόγραφος ἀπόδειξις εἰσπράκτορος δὲν θεωρεῖται ἰσχυρὰ πρὸς βεβαιώσιν εἰσπράξεως πληρωθέντων δημοσίων ἢ δημοτικῶν ἐσόδων ἢ ἄλλων δικαιωμάτων οὔτε ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν κατὰ τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρον 6. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰ ὑπὸ τῶν ὑποταμίων διὰ διπλοτύπων εἰσπραττόμενα ἐσοδα, ἀντικαθίσταμένων τῶν λέξεων «δημοσίου εἰσπράκτορος» διὰ τῆς λέξεως «Ὑποταμίου».

περί Δημοσίου Λογιστικού

Δι: πᾶσαν εἴπραξιν (οἱ εἰσπράκτορες) ὁρτοῖον νὰ ἐκδίδουν ἀποδεικτικὸν ἐκκεπτόμενον ἀπὸ βιβλίον διπλοτύπου, τὸ ὁποῖον χρησιμεῖται καὶ ὡς βιβλίον ταμείου· τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦτο ἐπιβιβάζεται καὶ ἂν δὲν ἤθελε ζητηθῇ ἀπὸ τὸν πληρωτὴν.

*Άρθρον 8 τοῦ νόμου ΒΡΠ' τῆς 21 Δεκεμβρίου 1892.

Μόνον δυνάμει ἀκριβοῦς ἀντιγράφου φορολογικοῦ καταλόγου, εὐκρινῶς ὁρίζοντος τοῦς ἐκτελεστέους καὶ τοὺς εἰσπραττέμενους φόρους καὶ δυνάμει βεβαιώσεως τοῦ ἀρμοδίου Ταμίου ἢ Ὑποταμίου ἐντολῆς περὶ τῆς ὑπὸ ὀρισμένου εἰσπρακτορὸς εἰσπράξεως, ἐπιτρέπεται τοῖς δημοσίοις εἰσπρακτορσιν ἢ εἰσπραξὶς δημοσίων δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ἐσόδων.

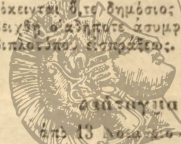
Τὴν εἴπραξιν καὶ τὴν βεβαίωσιν παντοῦ ὁ εἰσπράκτωρ διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ἐπὶ τῷ τοῦ στελέχους τοῦ διπλοτύπου εἰσπραττοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ εἰς τὸν φορολογούμενον διδομένου ἀποσπάσματος.

Πᾶς φορολογούμενος, ὃς κατ' ἐγγράφον ἢ προφορικὴν ἐντολὴν ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ, πληρῶν τὸν φόρον τοῦ δικαιοῦται νὰ δεδικιωτῇ τὴν πληρωμὴν διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ἐπὶ τοῦ στελέχους τοῦ βιβλίου εἰσπράξεως, καὶ νὰ βεβαιωθῇ, ἂν ἀληθῶς τοσούτον, ὅσον ζητεῖται, σημειοῦται ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν χρεῶν τοῦ, ἂν ἐδόθη ρητὴ περὶ τῆς εἰσπράξεως τοῦ ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ταμίου ἢ Ὑποταμίου παραγγελία καὶ ἂν τὸ διπλοτύπον βιβλίον εἰσπράξεως εἴναι τελεωφωμένον καὶ εἰσπραγιμένον ὑπὸ τοῦ Ἰπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐὰν ὁ φορολογούμενος ἢ ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ δὲν ἠδυνήθη, καὶ γινώσκων γραφῇ, ἢ ἀπὸ ἄλλου ὁποσδήποτε νὰ βεβαιωτῇ τὴν πληρωμὴν διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ, ὁρτοῖον ὁ εἰσπράκτωρ μετ' ἐνὸς μάρτυρος νὰ πιστοποιήσῃ τοῦτο ἐπὶ τοῦ στελέχους τοῦ βιβλίου εἰσπράξεως.

Διὰ τοῖς εἰσπράκτορες, εἰσπραττοντες φόρους ἢ ἄλλα ἐσοδα ἔνευ καταλόγου συντεταγμένου κατὰ τὰ ἀνωτέρω, καταδικάζονται ποινικῶς ἐπὶ καθάρσει καὶ ὡς ἐνοχοὶ ὑπεξαίρεσιν.

Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑπέκεινται οἱ δημοσίοι εἰσπράκτωρ καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ στελέχους ὑπογραφὴς μάρτυς, ἂν ἀποδείξῃ ὁ ἑκάστης ἀτυχεῖν ἢ ἀμελεῖν μετὰ τοῦ στελέχους τοῦτο καὶ τοῦ ἐξ αὐτοῦ ἀποκοπέντος διπλοτύπου εἰσπράξεως.

*Άρθρον 1. Ἡ ἰσχὺς τοῦ άρθρου 8 τοῦ Νόμου ΒΡΠ' τοῦ 1892 περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων περὶ ταμείων ἀρτῇ ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1894.

*Άρθρον 2. Γὰ διπλοτύπων εἰσπράξεων τῶν δημοσίων εἰσπρακτορῶν τῶν ταμείων καὶ ὑποταμείων, ἔχονσι τὸν ἀπὸ τοῦ σημειομένου τύπου, ἀρτῇ μόνον διὰ σφραγίδος, ἐντύπους ἐχούσας αὐξήσαντας ἀριθμικοὺς ἀριθμούς, μετὰ τῶν δύο στελέχων καὶ τῶν δύο ἀποσπασμάτων διπλοτύπων σφραγίζονται δι' ἐτέρω σφραγίδος ὁμοίας πρὸς τὴν σφραγίδα τῆς ὑπερηρέσεως τοῦ Ἰπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν συν τῇ προσθηκῇ γράφου, ἐπ' οὗ ἔσται κεχαραγμένον εἰς τέσσαρα μέρη, ἐξ ὧν ἀπέχοντα, δι' ἀριθμικῶν ἀριθμῶν τὸ χρονολογικὸν ἔτος καὶ ὃ γίνεται σφραγίδας.

Ἡ σφραγίς γίνεται οὕτως ὥστε ἑκατὸν τῶν μερῶν τῆς σφραγίδος νὰ συμπίπτῃ πρὸς ἑκάστην τῶν τεσσάρων γωνιῶν, τῶν δύο στελέχων καὶ τῶν δύο ἀποσπασμάτων τῶν διπλοτύπων εἰσπράξεων καὶ νὰ ἐκτυπῶται τὸ χρονολογικὸν ἔτος.

Τὰ βιβλία τῶν διπλοτύπων εἰσπράξεων μονογραφοῦνται κατὰ τὸ ἄρθρον 155 τοῦ Νόμου ΣΠΒ' περὶ δημοσίου λογιστικοῦ.

*Άρθρον 3. Ὁσάκις ἡ πληρωμὴ τῶν ὀφειζομένων ἐσόδων γίνεται κατὰ τὴν παράγραφον τρίτην τοῦ άρθρου 8 τοῦ Νόμου δι' ἀντιπροσώπου τοῦ ὀφειλέτου, ὁ εἰσπράκτωρ ὁρτοῖον νὰ μνημονεύσῃ ἐπὶ τῷ στελέχους καὶ τοῦ ἀποσπάσματος τὸν τε ὀφειλῆν καὶ τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ δι' οὗ γίνεται ἡ πληρωμὴ.

*Άρθρον 4. Οὔτε εἰς τὰ στελέχη οὔτε εἰς τὰ ἀποσπάσματα τῶν διπλοτύπων εἰσπράξεων τῶν δημοσίων εἰσπρακτορῶν ἐπιτρέπονται χάγματα, παρεγγραφαὶ ἢ ἑτέρω. Ἐὰν δὲ συμβῇ ἄλλως τι, βεβαιωθῇ διὰ νέας ἰσχυρῆς, ἢ τὴν ἀκριβεῖαν βεβαιώσιν, ὅτε εἰσπράκτωρ καὶ ὁ πληρωτὴς, ἢ ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ.

Τὰ πληρωθέντα ποσὰ πρέπει νὰ βεβαιωθῶνται καὶ ὁλογράφως καὶ δι' ἀριθμητικῶν χαρακτῆρων εἰς ἀπὸ τῶν τῶν μέρη.

*Άρθρον 5. Πᾶσα ἄλλη ἐντολὴ ἢ χειρόγραφος ἀπόδειξις εἰσπράκτορος δὲν θεωρεῖται ἰσχυρὰ πρὸς βεβαιώσιν εἰσπράξεων πληρωθέντων δημοσίων ἢ δημοτικῶν ἐσόδων ἢ ἄλλων δικαιωμάτων οὔτε ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν κατὰ τοῦ δημοσίου.

*Άρθρον 6. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἰσχύουσιν καὶ διὰ τὰ ὑπὸ τῶν ὑποταμίων διπλοτύπων εἰσπραττόμενα ἐσοδα, ἀντικαθιστάμενον τῶν λέξεων «δημοσίου εἰσπράκτορος» διὰ τῶν λέξεων «Ὑποταμίου».

Δι' ἧς πᾶσαν εἴσπραξιν (οἱ εἰσπράκτορες) ὁρεῖσιν νὰ ἐκδίδουν ἀποδεικτικὸν ἐκκοπτόμενον ἀπὸ βιβλίον διπλοτύπου, τὸ ὁποῖον χρησιμεύει καὶ ὡς βιβλίον ταμείου· τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦτο ἐπιδίδεται καὶ ἂν δὲν ἤθελε ζητηθῇ ἀπὸ τὸν πληρωτὴν.

Ἄρθρον 8 τοῦ νόμου ΒΡΠΙ' τῆς 21 Δεκεμβρίου 1892.

Μόνον δυνάμει ἀκριβοῦς ἀντιγράφου φορολογικοῦ καταλόγου, εὐκρινῶς ὁρίζοντος τοὺς ἐφελίτας καὶ τοὺς εἰσπραξιμοὺς φόρους καὶ δυνάμει βῆτης τοῦ ἀρμοδίου Ταμίου ἢ Ὑποταμίου ἐντολῆς περὶ τῆς ὑπὸ ὠρισμένον εἰσπράκτορας εἰσπράξεως, ἐπιτρέπεται τοῖς δημοσίοις εἰσπρακτορσιν ἢ εἰσπραξίαις δημοσίων δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ἐσόδων.

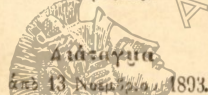
Τὴν εἴσπραξιν τὰς τῶν βιβλίων πάντοτε ὁ εἰσπράκτωρ διὰ τῆς ὑπογραφῆς του ἐπὶ τοῦ στελέχους τοῦ διπλοτύπου εἰσπράξεως καὶ ἐπὶ τοῦ εἰς τὸν φορολογούμενον διδομένου ἀποσπάσματος.

Πᾶς φορολογούμενος, ἢ ὁ κατ' ἔγγραφον ἢ προφορικῶν ἐντολῶν ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ, πληρῶν τὸν φόρον του δικαιοῦται νὰ βεβαιώσῃ τὴν πληρωμὴν διὰ τῆς ὑπογραφῆς του ἐπὶ τοῦ στελέχους τοῦ βιβλίου εἰσπράξεως, καὶ νὰ βεβαιώσῃ, ἂν ἀληθῶς τοσούτον, ὅσον ζητεῖται, σημειοῦται ἐν τῷ καταλόγῳ τοῦ χρέος του, ἂν ἐδόθη ρητὴ περὶ τῆς εἰσπράξεως του ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ταμίου ἢ ὑποταμίου παραγγελία καὶ ἂν τὸ διπλότυπον βιβλίον εἰσπράξεως εἶναι τελεωρημένον καὶ ἐσπραγιζόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐὰν ὁ φορολογούμενος ἢ ὁ ἀντιπρόσωπος του δὲν ἠδυνήθη, μὴ γνώσκων γραφὴν, ἢ ἀπέφυγεν ὁποσδήποτε νὰ βεβαιώσῃ τὴν πληρωμὴν διὰ τῆς ὑπογραφῆς του, εἰς τὸν εἰσπράκτωρ μετ' ἐνὸς μάρτυρος νὰ πιστοποιήσῃ τοῦτο ἐπὶ τοῦ στελέχους τοῦ βιβλίου εἰσπράξεως.

Δημόσιοι εἰσπράκτορες, εἰσπραττοντες φόρους ἢ ἄλλα ἐσοδα ἀπὸ καταλόγου συντεταγμένων κατὰ τὰ ἀνωτέρω, καταδικάζονται ποινικῶς ἐπὶ καταπίεσιν καὶ ὡς ἐνοχοὶ ὑπεξαίρεσεως.

Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑπέκεινται ὅτε δημόσιοι εἰσπράκτορες καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ στελέχους ὑπογραφῆς μάρτυς, ἂν ἀποδείχῃ οἷά ποτε ἀτυμωνίαν μετὰ τοῦ στελέχους τοῦτου καὶ τοῦ ἐξ αὐτοῦ ἀποκοπέντος διπλοτύπου εἰσπράξεως.

Ἄρθρον 1. Ἡ ἰσχὺς τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Νόμου ΒΡΠΙ' τοῦ 1892 περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων περὶ ταμείων ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1894.

Ἄρθρον 2. Γὰ διπλοτύπων εἰσπράξεως τῶν δημοσίων, εἰσπρακτέων τῶν ταμείων καὶ ὑποταμείων, ἔχονται τὸν κατὰ τὸν σημερινὸν τύπον, ἀρτιοῦνται δὲ ἀπὸ τῶν εἰσπρακτέων εἰσπράξεων ἀκριβοῦς ἀριθμοὺς, μεταξὺ δὲ τῶν δύο στελεχῶν καὶ τῶν δύο ἀποσπασμάτων διπλοτύπων σφραγίζονται δι' ἐτέρω σφραγίδος ὁμοίας πρὸς τὴν σφραγίδα τῆς ὑπερηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν συν τῇ προσθηκῇ γύρου, ἐφ' οὗ ἔσσεται κεχαραγμένον εἰς τέσσαρα μέρη, ἐξ ἑξῆς ἀπέχοντα, δι' ἀκριβοῦς ἀριθμῶν τὸ χρονολογικὸν ἔτος καθ' ὃ γίνεται ἡ σφραγίσις.

Ἡ σφραγίσις γίνεται οὕτως ὥστε ἕκαστον τῶν μερῶν τῆς σφραγίδος νὰ συμπίπτῃ πρὸς ἐκάστην τῶν τεσσάρων γωνιῶν, τῶν δύο στελεχῶν καὶ τῶν δύο ἀποσπασμάτων τῶν διπλοτύπων εἰσπράξεως καὶ νὰ ἐκτυπῶται τὸ χρονολογικὸν ἔτος.

Τὰ βιβλία τῶν διπλοτύπων εἰσπράξεως μονογραφοῦνται κατὰ τὸ ἄρθρον 195 τοῦ Νόμου ΣΠΒ' περὶ δημοσίου λογιστικοῦ.

Ἄρθρον 3. Ὅσακις ἡ πληρωμὴ τῶν ὀφειλομένων ἐσόδων γίνεται κατὰ τὴν παράγραφον τρίτην τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Νόμου δι' ἀντιπροσώπου τοῦ ἐφελίτου, ὁ εἰσπράκτωρ ὁρεῖται νὰ μνημονεύσῃ ἐπὶ τοῦ στελέχους καὶ τοῦ ἀποσπάσματος τὸν τε ὀφειλῆν καὶ τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ δι' οὗ γίνεται ἡ πληρωμὴ.

Ἄρθρον 4. Οὔτε εἰς τὰ στελέχη οὔτε εἰς τὰ ἀποσπάσματα τῶν διπλοτύπων εἰσπράξεως τῶν δημοσίων εἰσπρακτέων ἐπιτρέπονται χάσματα, παρεισπραφαὶ ἢ ἑξέματα· ἂν δὲ συμβῇ λάθος τι, ὃ θεωρεῖται διὰ νέας ἔγγραφας, ἢς τὴν ἀκριβεῖαν βεβαιώσιν ὅτε εἰσπράκτωρ καὶ ὁ πληρωτής, ἢ ὁ ἀντιπρόσωπος του.

Τὰ πληρωθέντα ποσὰ πρέπει νὰ βεβαιῶνται καὶ δλογράφως καὶ δι' ἀριθμητικῶν χαρακτῆρων εἰς ἀνωτέρω τὰ μέρη.

Ἄρθρον 5. Πᾶσα ἄλλη ἐντολὴ ἢ χειρόγραφος ἀπόδειξις εἰσπράκτορος δὲν θεωρεῖται ἰσχυρὰ πρὸς βεβαίωσιν εἰσπράξεως πληρωθέντων δημοσίων ἢ δημοτικῶν ἐσόδων ἢ ἄλλων δικαιωμάτων οὔτε ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν κατὰ τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρον 6. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἰσχύουσιν καὶ διὰ τὰ ὑπὸ τῶν ὑποταμίων διπλοτύπων εἰσπρακτέων ἐσοδῶν, ἀντικαθισταμένων τῶν λέξεων «δημόσιον εἰσπράκτορα» διὰ τῆς λέξεως «ὑποταμίον».

Ἄρθρον 117 τοῦ νόμου ΣΙΒ' τοῦ 1892

περὶ δημοσίου λογιστικοῦ.

Διὰ πᾶσαν εἰσπραξίν (οἱ εἰσπράκτορες) ὀφείλουν νὰ ἐκδίδουν ἀποδεικτικὸν ἐκκοπτόμενον ἀπὸ βιβλίον διπλοτύπων, τὸ ὁποῖον χρησιμεύει καὶ ὡς βιβλίον ταμείου· τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦτο ἐπιδίδεται καὶ ἂν δὲν ἤθελε ζητηθῇ ἀπὸ τὸν πληρωτὴν.

Ἄρθρον 8 τοῦ Νόμου, ΒΡΗ' τῆς 21 Δεκεμβρίου 1892.

Μόνον δυνάμει ἀκριβοῦς ἀντιγράφου φορολογικοῦ καταλόγου, εὐκρινῶς ὀρίζοντος τοὺς ὀφειλέτας καὶ τοὺς εἰσπραξιμὺς φόρους καὶ δυνάμει ρητῆς τοῦ ἀρμοδίου Ταμίου ἢ Ὑποταμίου ἐντολῆς περὶ τῆς ὑπὸ ὠρισμένου εἰσπράκτορος εἰσπράξεως, ἐπιτρέπεται τοῖς δημοσίοις εἰσπράκτορσιν ἢ εἰσπραξίς δημοσίων δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ἐσόδων.

Τὴν εἰσπραξίν ταύτην βεβαίωσι πάντοτε ὁ εἰσπράκτωρ διὰ τῆς ὑπογραφῆς του ἐπὶ τοῦ στελέχους τοῦ διπλοτύπου εἰσπράξεως καὶ ἐπὶ τοῦ εἰς τὸν φορολογούμενον διδομένου ἀποσπάσματος.

Πᾶς φορολογούμενος, ἢ ὁ κατ' ἐγγραφὸν ἢ προφορικῇ ἐντολῇ ἀντιπρόσωπος αὐτὸς πληρῶν τὸν φόρον τοῦ δικαιοῦται νὰ βεβαιώσῃ τὴν πληρωμὴν διὰ τῆς ὑπογραφῆς ἐπὶ τοῦ στελέχους τοῦ βιβλίου εἰσπράξεως, καὶ νὰ βεβαιωθῇ, ἂν ἄλλῳ τούτου, ὅταν ζητεῖται, σημειῖται ἐν τῷ καταλόγῳ τὸ χρέος του, ἂν ἐδόθη ρητὴ περὶ τῆς εἰσπράξεώς του ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ταμίου ἢ Ὑποταμίου παραγγελία καὶ ἂν τὸ διπλότυπον βιβλίου εἰσπράξεως εἴη τεθεωρημένον καὶ ἐσφραγισμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐὰν ὁ φορολογούμενος ἢ ὁ ἀντιπρόσωπός του δὲν ἠδυνήθη, μὴ γινώσκων γραφῇ ἢ ἀπέφυγεν ὅπωςδὴποτε νὰ βεβαιώσῃ τὴν πληρωμὴν διὰ τῆς ὑπογραφῆς του, ὀφείλει ὁ εἰσπράκτωρ μεθ' ἐνὸς μᾶρτυρος νὰ πιστοποιήσῃ τοῦτο ἐπὶ τοῦ στελέχους τοῦ βιβλίου εἰσπράξεως.

Δημόσιοι εἰσπράκτορες, εἰσπράττοντες φόρους ἢ ἄλλα ἐσόδα ἀνευ καταλόγου συντεταγμένου κατὰ τὰ ἀνωτέρω, καταδιώκονται ποινικῶς ἐπὶ καταπίεσει καὶ ὡς ἐνοχοὶ ὑπεξαίρεσεως.

Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑπόκεινται ὅτε δημόσιος εἰσπράκτωρ καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ στελέχους ὑπογράφας μάρτυς, ἂν ἀποδείξῃ ὡςδὴποτε ἀσυνφωνία μεταξὺ τοῦ στελέχους τούτου καὶ τοῦ ἐξ αὐτοῦ ἀποκοπέντος διπλοτύπου εἰσπράξεως.

Διάταγμα ἀπὸ 19 Νοεμβρίου 1893.

Ἄρθρον 1. Ἡ ἰσχὺς τοῦ ἁρθροῦ 8 τοῦ Νόμου, ΒΡΗ' τοῦ 1892 περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων περὶ ταμείων ἀρχαίται ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1894.

Ἄρθρον 2. Τὰ διπλότυπα εἰσπράξεως τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων τῶν ταμείων καὶ ὑποταμίων ἔχουσι τὸν κατωθὶ σημειούμενον τύπον, ριζοῦντά διὰ σφραγίδος, ἐντύπους ἐχούσης αὐξήσαντας ἀραβικοὺς ἀριθμούς, μεταξὺ δὲ τῶν δύο στελεχῶν καὶ τῶν δύο ἀποσπασμάτων διπλοτύπων σφραγίζονται δι' ἐτέρας σφραγίδος, ὁμοίας πρὸς τὴν σφραγίδα τῆς ὑπερσεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν σὺν τῇ προσθήκῃ γύρου, ἐφ' οὗ ἔσεται κεκαρκαμένον εἰς τέσσαρα μέρη, ἐξ ἑσῶ ἀπέχοντα, δι' ἀραβικῶν ἀριθμῶν τὸ χρονολογικὸν ἔτος καὶ ὁ γύρος καὶ σφραγίδες.

Ἡ σφραγίς γίνεται οὕτως ὥστε ἕκαστον τῶν μερῶν τῆς σφραγίδος νὰ συμπίπτῃ πρὸς ἑκάστην τῶν ἑσῶ γωνιῶν, τῶν δύο στελεχῶν καὶ τῶν δύο ἀποσπασμάτων τῶν διπλοτύπων εἰσπράξεως καὶ νὰ ἐκτυπῶται τὸ χρονολογικὸν ἔτος.

Τὰ βιβλία τῶν διπλοτύπων εἰσπράξεως μονογραφοῦνται κατὰ τὸ ἄρθρον 195 τοῦ Νόμου ΣΙΒ' περὶ δημοσίου λογιστικοῦ.

Ἄρθρον 3. Ὡσαύτως ἡ πληρωμὴ τῶν ὀφειλομένων ἐσόδων γίνεται κατὰ τὴν παραγραφὴν τρίτην τοῦ ἁρθροῦ 8 τοῦ Νόμου δι' ἀντιπροσώπου τοῦ ὀφειλέτου, ὁ εἰσπράκτωρ ὀφείλει νὰ μνημονεύσῃ ἐπὶ τοῦ στελέχους καὶ τοῦ ἀποσπάσματος τὸν τε ὀφειλέτην καὶ τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ δι' οὗ γίνεται ἡ πληρωμὴ.

Ἄρθρον 4. Οὔτε εἰς τὰ στελέχη οὔτε εἰς τὰ ἀποσπάσματα τῶν διπλοτύπων εἰσπράξεως τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων ἐπιτρέπονται χάσματα, παρεισγραφαὶ ἢ ἑσῶματα· ἂν δὲ συμβῇ λάθος τι, διορθοῦται διὰ νέας ἐγγραφῆς, ἢ τὴν ἀκριβῆσαν βεβαιώσιν ὁ τε εἰσπράκτωρ καὶ ὁ πληρωτὴς, ἢ ὁ ἀντιπρόσωπός του.

Τὰ πληρωθέντα ποσὰ πρέπει νὰ βεβαιωθῶνται καὶ ὑλογράφως καὶ δι' ἀριθμητικῶν χαρακτῆρων εἰς ἀμφοτέρω τὰ μέρη.

Ἄρθρον 5. Πᾶσα ἄλλη ἐντύπος ἢ χειρόγραφος ἀπόδειξις εἰσπράκτορος δὲν θεωρεῖται ἰσχυρὰ πρὸς βεβαιώσιν εἰσπράξεως πληρωθέντων δημοσίων ἢ δημοτικῶν ἐσόδων ἢ ἄλλων δικαιωμάτων οὔτε ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν κατὰ τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρον 6. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰ ὑπὸ τῶν ὑποταμιῶν διὰ διπλοτύπων εἰσπραττόμενα ἐσόδα, ἀντικαθισταμένων τῶν λέξεων «δημοσίου εἰσπράκτορος» διὰ τῆς λέξεως «Ὑποταμίου».

Ἄρθρον 117 τοῦ νόμου ΣΠΒ' τοῦ 1892

περὶ δημοσίου λογιστικοῦ.

Διὰ πᾶσαν εἰσπραξίν (οἱ εἰσπράκτορες) ὀφείλουν νὰ ἐκδίδουν ἀποδεικτικὸν ἐκκοπτόμενον ἀπὸ βιβλίον διπλοτύπου, τὸ ὁποῖον χρησιμεύει καὶ ὡς βιβλίον ταμείου· τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦτο ἐπιδίδεται καὶ ἂν δὲν ᾔθελε ζητηθῇ ἀπὸ τὸν πληρωτὴν.

Ἄρθρον 8 τοῦ Νόμου ΒΡΗ' τῆς 21 Δεκεμβρίου 1892.

Μόνον δυνάμει ἀκριβοῦς ἀντιγράφου φορολογικοῦ καταλόγου, εὐκρινῶς ὀρίζοντος τοὺς ὀφειλέτας καὶ τοὺς εἰσπραξιμῶν φόρους καὶ δυνάμει ρητῆς τοῦ ἀρμοδίου Ταμίου ἢ Ὑποταμίου ἐντολῆς περὶ τῆς ὑπὸ ὠρισμένου εἰσπράκτορος εἰσπράξεως, ἐπιτρέπεται τοῖς δημοσίοις εἰσπράκτορσιν ἢ εἰσπραξίς δημοσίων δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ἐσόδων.

Τὴν εἰσπραξίν ταύτην βεβαίωσι πάντοτε ὁ εἰσπράκτωρ διὰ τῆς ὑπογραφῆς του ἐπὶ τοῦ στελέχους τοῦ διπλοτύπου εἰσπράξεως καὶ ἐπὶ τοῦ εἰς τὸν φορολογούμενον διδομένου ἀποσπάσματος.

Πῶς φορολογούμενος, ἢ ὁ κατ' ἐγγραφον ἢ προφορικῇ ἐντολῇ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ πληρόνων τοὺς φόρους του δικαιούται νὰ βεβαιώσῃ τὴν πληρωμὴν διὰ τῆς ὑπογραφῆς ἐπὶ τοῦ στελέχους τοῦ βιβλίου εἰσπράξεως, καὶ νὰ βεβαιωθῇ, ἂν ἀλλῶως τοσοῦτον, ὅσον ζητεῖται, σημειοῦται ἐν τῷ καταλόγῳ τὸ χρέος του, ἂν ἐδόθῃ ρητὴ περὶ τῆς εἰσπράξεώς του ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ταμίου ἢ Ὑποταμίου παραγγελία καὶ ἂν τὸ διπλοτύπον βιβλίον εἰσπράξεως εἴνε θεσθεωρημένον καὶ ἐσφραγισμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐὰν ὁ φορολογούμενος ἢ ὁ ἀντιπρόσωπός του δὲν ᾔδυνθῃ μὴ γινώσκων γραφὴν ἢ ἀπέφυγεν ὅπωςδὴποτε νὰ βεβαιώσῃ τὴν πληρωμὴν διὰ τῆς ὑπογραφῆς του, ὀφείλει ὁ εἰσπράκτωρ μεθ' ἑνὸς μέρτους νὰ πιστοποιήσῃ τούτο ἐπὶ τοῦ στελέχους τοῦ βιβλίου εἰσπράξεως.

Δημόσιοι εἰσπράκτορες, εἰσπράκτοντες φόρους ἢ ἄλλα ἐσόδα ἄνευ καταλόγου συντεταγμένου κατὰ τὰ ἀνωτέρω, καταδικάζονται ποινικῶς ἐπὶ καταπίεσει καὶ ὡς ἐνοχοὶ ὑπεξαίρεσεως.

Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑπόκεινται ὅτε δημοσίου εἰσπράκτωρ καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ στελέχους ὑπογράφας μάρτυς, ἂν ἀποδειχθῇ οἷότιδὴποτε ἀσυμφωνία μεταξὺ τοῦ στελέχους τούτου καὶ τοῦ ἐξ αὐτοῦ ἀποκοπέντος διπλοτύπου εἰσπράξεως.

Διάταγμα ἀπὸ 12 Νοεμβρίου 1893.

Ἄρθρον 1. Ἡ ἰσχὺς τοῦ ἀρθροῦ 8 τοῦ Νόμου ΒΡΗ' τοῦ 1892 περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων περὶ ταμείων ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1894.

Ἄρθρον 2. Τὰ διπλότυπα εἰσπράξεως τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων τῶν ταμείων καὶ ὑποταμείων ἔχουσι τὸν κατωτέρω σημειούμενον τύπον, ριθμοῦντα διὰ σφραγίδος, ἐντύπους ἐχούσης αὐξήσας ἀραβικοὺς ἀριθμούς, μεταξὺ δὲ τῶν δύο στελεχῶν καὶ τῶν δύο ἀποσπασμάτων διπλοτύπων σφραγίζονται δι' ἐτέρας σφραγίδος, ὁμοίας πρὸς τὴν σφραγίδα τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν σὺν τῇ προσούχῃ γύρου, ἐφ' οὗ ἔσεται κεχαραγμένον εἰς τεσσάρων μέρη, ἐξ ἑσῶ ἀπέχοντα, δι' ἀραβικῶν ἀριθμῶν τὸ χρονολογικὸν ἔτος καὶ ὁ γινόμενός τῶν σφραγίδων.

Ἡ σφράγις γίνεται οὕτως ὥστε ἕκαστον τῶν μερῶν τῆς σφραγίδος νὰ συμπίπτῃ πρὸς ἑκάστην τῶν τεσσάρων γωνιῶν, τῶν δύο στελεχῶν καὶ τῶν δύο ἀποσπασμάτων τῶν διπλοτύπων εἰσπράξεως καὶ νὰ ἐκτυπῶται τὸ χρονολογικὸν ἔτος.

Τὰ βιβλία τῶν διπλοτύπων εἰσπράξεως μονογραφοῦνται κατὰ τὸ ἀρθρον 195 τοῦ Νόμου ΒΙΒ' περὶ δημοσίου λογιστικοῦ.

Ἄρθρον 3. Ὅσάκις ἡ πληρωμὴ τῶν ὀφειλομένων ἐσόδων γίνεται κατὰ τὴν παραγραφὸν τρίτην τοῦ ἀρθροῦ 8 τοῦ Νόμου δι' ἀντιπροσώπου τοῦ ὀφειλέτου, ὁ εἰσπράκτωρ ὀφείλει νὰ μνημονεύσῃ ἐπὶ τοῦ στελέχους καὶ τοῦ ἀποσπάσματος τὸν τε ὀφειλέτην καὶ τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ δι' οὗ γίνεται ἡ πληρωμὴ.

Ἄρθρον 4. Οὔτε εἰς τὰ στελεχῇ οὔτε εἰς τὰ ἀποσπάσματα τῶν διπλοτύπων εἰσπράξεως τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων ἐπιτρέπονται χάσματα, παρεισγραφὰ ἢ ἑξίσματα ἂν δὲ συμβῇ λάθος τι, διορθοῦνται διὰ νέας ἐγγραφῆς, ἢ τὴν ἀκρίβειαν βεβαιώσιν ὅτε εἰσπράκτωρ καὶ ὁ πληρωτής, ἢ ὁ ἀντιπρόσωπός του.

Τὰ πληρωθέντα ποσὰ πρέπει νὰ βεβαιῶνται καὶ ὁλογράφως καὶ δι' ἀριθμητικῶν χαρακτῆρων εἰς ἀμφοτέρω τὰ μέρη.

Ἄρθρον 5. Πᾶσα ἄλλη ἐντύπος ἢ χειρόγραφος ἀπόδειξις εἰσπράκτορος δὲν θεωρεῖται ἰσχυρὰ πρὸς βεβαίωσιν εἰσπράξεως πληρωθέντων δημοσίων ἢ δημοτικῶν ἐσόδων ἢ ἄλλων δικαιωμάτων οὔτε ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν κατὰ τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρον 6. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰ ὑπὸ τῶν ὑποταμιῶν διὰ διπλοτύπων εἰσπραττόμενα ἐσόδα, ἀντικαθισταμένων τῶν λέξεων «δημοσίου εἰσπράκτορος» διὰ τῆς λέξεως «Ὑποταμίου».

Παύλος
Λωρεν

Ἄρθρον 107 τοῦ Νόμου ΣΙΒ' τοῦ 1852

περὶ δημοσίου λογιστικοῦ

Διὰ πᾶσαν εἰσπραξίν (οἱ εἰσπράκτορες) ῥεῖλουν νὰ ἐκδίδουν ὁ ἐκτικὸν ἐκκοπτόμενον ἐπὶ βιβλίον διπλοτύπου, τὸ ὅποιον χρησιμεύει καὶ ὡς βιβλίον ἀδείας τὸ ἀποδεικτικὸν ταῦτα ἐπιδίδεται καὶ ἂν δὲν ἤθελε ζητηθῇ ἀπὸ τὸν πληρωτὴν.

Ἄρθρον 8 τοῦ νόμου ΒΡΠ' τῆς 21 Δεκεμβρίου 1892.

Μόνον δύναμις ἀκριβοῦς ἀντιγράφου φορολογικοῦ καταλόγου, εὐκρινῶς ὀρίζοντος τοὺς ῥεαλίτας καὶ τοὺς εἰσπραξιμῶν φόρους καὶ δύναμις βητῆς τοῦ ἀρμοδίου Ταμίου ἢ Ὑποταμίου ἐντολῆς περὶ τῆς ὑπο ὡρισμένου εἰσπράκτορος εἰσπράξεως, ἐπιτρέπεται τοῖς δημοσίοις εἰσπρακτορῶν ἢ εἰσπραξίς δημοσίων δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ἐσόδων.

Τὴν εἰσπραξὶν ταύτην βεβαίει πάντοτε ὁ εἰσπράκτωρ διὰ τῆς ὑπογραφῆς του ἐπὶ τοῦ στελέχους τοῦ διπλοτύπου εἰσπραξίας καὶ ἐπὶ τοῦ εἰς τὸν φορολογούμενον διδομένου ἀποσπάσματος.

Πᾶς φορολογούμενος, ἢ ὁ κατ' ἐγγράφον ἢ προφορικῶν ἐντολῶν ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ, πληρώνων τοὺς φόρους τοῦ δικαιοῦται νὰ βεβαιωθῇ τὴν πληρωμὴν διὰ τῆς ὑπογραφῆς του ἐπὶ τοῦ στελέχους τοῦ βιβλίου εἰσπράξεως, καὶ νὰ βεβαιωθῇ ὡς ἀληθὺς τοσούτον, ὅσον ζητεῖται, σημειοῦται ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν χρεῶν του, ἂν ἐπὶ τῇ βητῇ περὶ τῆς εἰσπράξεως τοῦ ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ταμίου ἢ ὑποταμίου παραγγεῖλαιται, ἂν τὸ διπλοτύπον βιβλίον εἰσπράξεως εἶναι τεθεωρημένον καὶ ἐσφραγισμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐὰν ὁ φορολογούμενος ἢ ὁ ἀντιπρόσωπος του δὲν πληρῶσιν, μὴ γινώσκων γραφὴν, ἢ ἀπέρχων ὁπωστῆποτε νὰ βεβαιωθῇ τὴν πληρωμὴν διὰ τῆς ὑπογραφῆς του, ῥεῖλει ὁ εἰσπράκτωρ μετ' ἐνὸς μᾶρτυρος νὰ πιστοποιήσῃ τὸν ὅτι τὸ στελεχὺς τοῦ βιβλίου εἰσπράξεως.

Δημόσιοι εἰσπράκτορες, εἰσπρακτοὶ πόλεως ἢ ἀλλὰ ἑσὸς ἀνεὺ καταλόγου συντεταγμένου κατὰ τὰ ἀνωτέρω, καταδικάζονται πῦναι καὶ ἐπὶ καταπίσει καὶ ὡς ἔνοχοι ὑπεξαίρεσις.

Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑπέκεινται καὶ οἱ δημοτικοὶ εἰσπράκτορες καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ στελέχους ὑπογράφας μάρτυς, ἂν ἀποδεχθῇ ὁποῖοτε ἀντιπρόσωπος μετὰ τοῦ στελέχους τούτου καὶ τοῦ ἐξ αὐτοῦ ἀποκοπέντος διπλοτύπου εἰσπράξεως.

Διάταγμα

ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1893.

Ἄρθρον 1. Ἡ ἐκδοὺς τοῦ ἔθρου 8 τοῦ Νόμου ΒΡΠ' τοῦ 1892 περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων περὶ ταμείων ἀρχαίει ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1894.

Ἄρθρον 2. Τὰ διπλοτύπα εἰσπράξεως τῶν δημοσίων εἰσπρακτορῶν τῶν ταμείων καὶ ὑποταμείων ἔχουσι τὸν κατωθὶ σημειούμενον τύπον, ἀριθμοῦνται διὰ σφραγίδος, ἐντύπους ἐκδόσεως ἔχοντες ἀραβικοὺς ἀριθμούς, μετὰ τοῦ δύο στελέχων καὶ τῶν δύο ἀποσπασμάτων διπλοτύπων σφραγίζονται δι' ἐτέρως σφραγίδος ὁμοίας πρὸς τὴν σφραγίδα τῆς ὑπερσείας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν σὺν τῇ προσθηκῇ γύρου, ἐφ' οὗ ἔσεται κεχαραγμένον εἰς τέσσαρα μέρη, ἐξ ἑσῶ ἀπέναντα, δι' ἀραβικῶν ἀριθμῶν τὸ χρονολογικὸν ἔτος καὶ ὁ γίνεται ἡ σφράγις.

Ἡ σφράγις γίνεται οὕτως ὥστε ἕκαστον τῶν μερῶν τῆς σφραγίδος νὰ συμπίπτῃ πρὸς ἐκάστην τῶν τεσσάρων γωνιῶν, τῶν δύο στελέχων καὶ τῶν δύο ἀποσπασμάτων τῶν διπλοτύπων εἰσπράξεως καὶ νὰ ἐκτυπῶται τὸ χρονολογικὸν ἔτος.

Τὰ βιβλία τῶν διπλοτύπων εἰσπράξεως μονογραφοῦνται κατὰ τὸ ἄρθρον 195 τοῦ Νόμου ΣΙΒ' περὶ δημοσίου λογιστικοῦ.

Ἄρθρον 3. Ὅσακις ἡ πληρωμὴ τῶν ῥεαλιζμένων ἐσόδων γίνεται κατὰ τὴν παράγραφον τρίτην τοῦ ἔθρου 8 τοῦ Νόμου δι' ἀντιπροσώπου τοῦ ῥεαλίτου, ὁ εἰσπράκτωρ ῥεῖλει νὰ μνημονεύσῃ ἐπὶ τοῦ στελέχους καὶ τοῦ ἀποσπάσματος τὸν τὴν ῥεαλίτην καὶ τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ δι' οὗ γίνεται ἡ πληρωμὴ.

Ἄρθρον 4. Οὔτε εἰς τὰ στελέχη οὔτε εἰς τὰ ἀποσπάσματα τῶν διπλοτύπων εἰσπράξεως τῶν δημοσίων εἰσπρακτορῶν ἐπιτρέπονται χάσματα, παρεισπραγαὶ ἢ ἑξήματα ἂν δὲ συμβῇ λῆθος τι, φρεῖται διὰ νέας ἑγγραφῆς, ἧς τὴν ἀκριβεῖν βεβαιώσιν ὅτι εἰσπράκτωρ καὶ ὁ πληρωτὴς, ἢ ὁ ἀντιπρόσωπος του.

Τὰ πληρωθέντα ποσὰ πρέπει νὰ βεβαιῶνται καὶ ὁλογράφως καὶ δι' ἀριθμητικῶν χαρακτῆρων εἰς ἀμφοτέρω τὰ μέρη.

Ἄρθρον 5. Πᾶσα ἄλλη ἐντολὴς ἢ χειρόγραφος ἀπόδειξις εἰσπράκτορος δὲν θεωρεῖται ἰσχυρὰ πρὸς βεβαιώσιν εἰσπράξεως πληρωθέντων δημοσίων ἢ δημοτικῶν ἐσόδων ἢ ἄλλων δικαιοματίων οὔτε ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν κατὰ τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρον 6. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἰσχύουσιν καὶ διὰ τὰ ὑπὸ τῶν ὑποταμίων διπλοτύπων εἰσπρακτέμενα ἑσὸς, ἀντικαθισταμένων τῶν λέξεων ἀδημοσίου εἰσπράκτορος διὰ τῆς λέξεως «ὑποταμίου».